

BOŞNAKÇA

21 Şubat Anadil Günü

Anadilinin özlemi sadece konuşmaktan ibaret değil, bazen onu sadece dinlemek istiyorsun.

Kemal ZORLAK

Konya - BİA Haber Merkezi

21 Şubat 2012

Anadil, ilk öğrendiğimiz dil, yada "otomatik" olarak öğrediğimiz dildir. Anadil hakkında bir şey söylemek gerçekten güç , özellikle ana dil hakkında konuşmak kolay değil. Anadil dışında ikinci dili de öğrenmeye fırsatım oldu. Bugün de günlük konuşmamın çoğu o dilden (Türkçeden) ibarettir.

Yaklaşık 6 yıldır Türkiye'de yaşıyorum ve burada tabii ki Türkçe konuşuyorum. Anadilim (Boşnakça) ile bugünlerde bağlantım çoğu zamanlar ya kitap okurken ya da ailem veya arkadaşlarımla internet ya da telefon aracılığıyla sohbet ederken oluyor. Türkiye'de bulunduğum bu altı yıl içerisinde, çoğu zaman anadilinin yokluğunu hissediyorum. Anadilinin özlemi sadece konuşmaktan ibaret değil, bazen onu sadece dinlemek istiyorsun.

Şu anda Türkçe'yi iyi konuşmama rağmen sonuçta benim için Türkçe yabancı bir dil. Yukarıda söylediğim gibi, anadili konuşmaktan öte, insan daha çok dinlemeyi özlüyor, çünkü bulunduğu yerde anadili konuşulmuyor ve sen onu dinlemek duymak istiyorsun.

Böyle durumlarda insan gerçekten bir dilin sadece insanlar arasındaki bir iletişim aracı olmadığını, dilin arkasında bir kültürü, bir hayat tarzını taşıdığını anlıyor. Çocuk küçük yaşlarda anadilini öğreniyor, ama bu sadece bir dil öğrenmesi değildir, bu çocuğun hayata uyma surecidir, hayatı öğrenmesidir.

Aynı şekilde insan başka bir kültürle karşı karşıya geldiği zaman, orada konuşulan dilin gramerini öğrendiği zaman her şeyin bittiğini sanır, halbuki o bir süreçtir; bulunduğu halkın kültürüne, adetine uymaya başlama sürecidir. Yeni bir hayata alışmaya başlıyorsun, sonuçta farklı bir şekilde düşünmeye başlıyorsun; küçük bir bebeğin öğrenmesi gibi. Farklı insanları tanımak, farklı kültürleri görmek ve farklı diller öğrenmek gerçekten güzeldir, ama anadil daima tektir.